

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Primljeno: 01-04-2019		
Prilog	Usporedno	Bitnom
Klasa: UP/II-034-02/18-01/254		
Ur. broj: 383-01/19-9		Poslovni broj: UsII-57/19-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanše Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr. sc. Mirjane Juričić, članova vijeća, te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Imperito d.o.o. iz Zagreba, Susedsko polje 47, kojeg zastupa opunomoćenica Slađana Rajačić Grof, odvjetnica u Zagrebu, Žednički put 8, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, klasa: UP/II-034-02/18-01/254, urbroj: 354-01/18-4 od 3. travnja 2018., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Agencije za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih, Zagreb, Amruševa 4, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 6. ožujka 2019.

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave klasa: UP/II-034-02/18-01/254, urbroj: 354-01/18-4 od 3. travnja 2018.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Tužitelj je 17. travnja 2018. podnio tužbu ovom sudu koja je zaprimljena pod poslovnim brojem: UsII-155/18.

Dana 17. svibnja 2018. ovaj Sud je donio rješenje kojim je zastao s postupkom u ovom upravnom sporu do donošenja odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske u vezi s pokretanjem postupka ocjene suglasnosti Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, 120/16.-dalje ZJN/16.) s Ustavom Republike Hrvatske. Nakon što je Ustavni sud Republike Hrvatske donio odluku u tom predmetu, nastavljeno je postupanje po tužbi tužitelja pod poslovnim brojem: UsII-57/19.

Tužitelj osporava rješenje tuženika klasa: UP/II-034-02/18-01/254, urbroj: 354-01/18-4 od 3. travnja 2018. kojim je odbačena žalba tužitelja kao neuredna.

U tužbi u bitnome navodi kako je naručitelj poništio postupak nabave za dvije grupe, i to za grupu 4 – Projekt Promocija učeničkih kompetencija, I. dio, vrijednost nabave 11.000,00 kn bez PDV-a i za grupu 8 – Projekt Modernizacije sustava stručnog usavršavanja nastavnika strukovnih predmeta, II. dio, vrijednost nabave 6.000,00 kn bez PDV-a. Smatra kako procijenjena vrijednost javne nabave u svom zbroju ne iznosi 902.000,00 kn, budući da grupa 4 ne iznosi, kako je to pogrešno u dokumentaciji navedeno, 209.000,00 kn, nego samo 11.000,00 kn bez PDV-a. Sukladno naznačenim vrijednostima nabave, zaključuje kako jedna petina od propisane naknade od 5.000,00 kn po svakoj grupi iznosi 1.000,00 kn, odnosno

ukupno 2.000,00 kn koliko je i platio u postupku javne nabave. Ističe kako je tuženik navedenim postupanjem zanemario primarni cilj izjavljivanja žalbe, kontrolu provedenog postupka javne nabave, rukovodeći se isključivo i samo naplatom veće naknade za vođenje žalbenog postupka, čime je povrijedio Ustavom i Konvencijom zajamčeno tužiteljevo pravo na pravni lijek. Iz navedenih razloga predlaže ovom Sudu da presudom poništi odluku tuženika i odluči o njegovoj žalbi.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako je među strankama nesporno da vrijednost nabave u predmetnom postupku iznosi 902.000,00 kn te je za određivanja iznosa naknade za pokretanje žalbenog postupka mjerodavna odredba članka 430. stavka 1. točke 2. Zakona o javnoj nabavi. Tom je odredbom propisano da je žalitelj dužan platiti naknadu u iznosu od 10.000,00 kn za pokretanje žalbenog postupka u vezi s postupkom javne nabave u kojem je procijenjena vrijednost nabave od 750.000,00 kn do 1.500.000,00 kn. Kako je tužitelj žalbu izjavio u odnosu na dvije od ukupno devet grupa predmeta nabave, uz navedenu odredbu mjerodavan je i stavak 4. istog članka Zakona kojim je propisano da naknada iznosi jednu petinu iznosa iz stavka 1., a koji iznos je 10.000,00 kn. Tuženik pojašnjava kako jedna petina od 10.000,00 kn iznosi 2.000,00 kn pa kako je tužitelj žalbu izjavio u odnosu na dvije grupe predmeta to je bio dužan platiti dva puta po 2.000,00 kn, odnosno ukupno 4.000,00 kn. Predlaže ovom Sudu da odbije tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba, Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih, uredno pozvana, nije dostavila odgovor na tužbu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je naručitelj, Agencija za strukovno obrazovanje i obrazovanje odraslih, Zagreb, odlukom od 12. ožujka 2018., poništio postupak javne nabave u dijelu koji se odnosi na grupu 4 – Projekt Promocija učeničkih kompetencija, I. dio, i grupu 8 – Projekt Modernizacije sustava stručnog usavršavanja nastavnika strukovnih predmeta, II. dio.

Na odluku o poništenju u navedenim dijelovima tužitelj je izjavio žalbu, a na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka uplatio je dva puta po 1.000,00 kn, odnosno 2.000,00 kn.

Odredbom članka 23. stavka 1. ZJN/16 propisano je, ako je predmet nabave podijeljen na više grupa, izračunavanje procijenjene vrijednosti nabave temelji se na ukupnoj procijenjenoj vrijednosti svih grupa predmeta nabave.

Odredba članka 421. stavka 1. ZJN/16 daje ovlast tuženiku da žalbu, za koju nije plaćena naknada za pokretanje žalbenog postupka, u iznosu koji odgovara odredbama članka 430. tog Zakona, odbaci kao neurednu.

Odredbom članka 430. stavka 1. točke 2. ZJN/16 propisano je da je žalitelj obavezan platiti naknadu za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 10.000,00 kn kada je procijenjena vrijednost nabave od 750.000,00 – 1.500.000,00 kn, a sukladno stavku 4. istog članka, ako se žalba izjavljuje na odluku o odabiru ili poništenju za jednu ili više grupa predmeta nabave, naknada iznosi jednu petinu iznosa iz stavka 1. ovoga članka za svaku grupu predmeta nabave, ali ukupno ne više od iznosa navedenih u stavku 1. ovoga članka.

Tuženik je uvidom u EOJN RH te u predmetnu dokumentaciju utvrdio da procijenjena vrijednost nabave iznosi 902.000,00 kn. S obzirom na procijenjenu vrijednost nabave, naknada za pokretanje žalbenog postupka iznosi 10.000,00 kn (članak 430. stavka 1. točke 2. ZJN/16.). Kako je tužitelj osporio dvije grupe predmeta nabave to je sukladno stavku 4. istog članka trebao platiti jednu petinu od deset tisuća za grupu 4. (2.000,00 kn) te jednu petinu od deset tisuća za grupu 8. (2.000,00 kn), odnosno ukupno 4.000,00 kn, a što tužitelj nesporno nije učinio.

Iz svega navedenog proizlazi da tuženik svojim rješenjem nije povrijedio zakon na štetu tužitelja, već je pravilnom primjenom mjerodavnog zakona osnovano odbacio žalbu tužitelja kao neurednu slijedom čega niti tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje zakonitosti rješenja tuženika nije osnovan.

S obzirom da tužitelj nije uspio u sporu nema pravo na naknadu troškova spora sukladno odredbi članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS) pa je taj njegov zahtjev valjalo odbiti.

Temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 6.ožujka 2019.

Predsjednica vijeća:
Blanša Turić, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštení službenik

Tanja Nemčić

